

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reklamációk küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

ELOFIZETÉSI FELHÍVÁS

SZÉKELY HIRLAP

V-ik évi folyamára.

Midőn ezelőtt egy évvel e lap vezetését átvettem, akkor az általam kiállított felhívásban különböző ígéreteket tettem. Ígértem, hogy a lap szelleme, iránya hű leend az 1867-beli XII-ik szentesített alaptörvényhez. Reiligiöse teljesítettem.

Arra hatni, hogy a jogegyenlőség, közös alkotmányos szabadság s az ezekre alapított testvériség közhazánk polgárai közt folyvást fejlődjen, ígéretet tettem.

Ezen ígéretemnek is nemesen megfelelni igyekeztem, s ez ellen egy hajszálnyit se tettem.

Fogadást tettem: „a székely nemzet közvetlen érdekei iránt mindig lelkesülni.“

A nemes és tiszta lelkesülés nálam egy perczig se hiányzott; de a derék székely nép javára és érdekében a lefolyt év alatt minden intézkedésem megtört a nemzet fiai apáthiáján. E bajt orvosolni, övő évi egyik — és pedig — főtekrévésem leend.

Maros-Vásárhely — mint az ország keleti része központja — mivelődése fejlesztésére, csinosítására munkálni, e lap feladatául tűztem volt ki. S e részben akár a külső esint, akár a nevelési tért, akár a szellemi életet tekintjük, pangással e várost vádolni teljességgel nem lehet; sőt a haladás, mind a nevelő intézetek szaporításában, mind a város rendezésében, mind a polgári élet körében, mind az ipar és vállalkozás terén tisztán és örömmel látható.

A mi már a kebli jogászegylettel szemben való magatartását illeti az általam vezetett lapnak, e részben teljes meglegedéssel tekinteni a lefolyt évre, jogosítottnak érzem magamat, miután a lejárt uton mindenütt a munka nyomait, s az év végével az országra és a jövőre ható eredményeket láthatom.

A különböző hitfelekezeti vallások érzelmeit teljes tiszteletben tartottam, s a hól a szeretet egybeolvadó és boldogító erejét gyengülni láttam, azt felmelegíteni teljes készséggel igyekeztem.

Lapom modora a lefolyt egész évben változás nélkül és felülmúlhatatlanul humánus volt. Ezen eljárásom kiérdemelt érte, lefolyt évi pályám legbecsesebb jutalma.

És már most, miután jutalmazó önértéssel hivatkozhatom szavaimnak híven végrehajtott beváltására, teljes nyugodtsággal hívom fel a tisztelt közönséget a tovább is általam vezetendő „Székely Hirlap“ jövőbeni becses pártolására.

A Lap ép úgy ezután is, mint eddig, a maros-rásárhelyi Jogász-egylet tevékeny közege leend, híven ragaszkodva az 1867. XII. t. cz. által körvonalozott politikához.

A nemes székely nemzet közvetlen érdekeit szem előtt tartva, egyik legfőbb feladatának tekintend e lap: mindent megtenni e jóra való nép szellemi fejlődése eszközzésére, s anyagi jólétefelvirágoztatására, — s e nemzet minden mozzanatát figyelemmel kísérve, a jóra lelkesíteni, a félrelépésért meg-ronni, s tévelyedéseiből jó utra vezetni: vallásszerű teendőmnek tekintendem.

Maros-Vásárhely érdekeit 40 éven át hordozván szívemen, azok már sokkal inkább odaforrtak, mintsem, hogy e tekintetben bárminő ígéretet tenni szükségesnek látnám.

A kebli Jogász-egylet emelkedő hasznos tevékenységét a lap ernyedetlen figyelemmel kísérendi, működése terményeit meleg készséggel közlenni; s miután ujév első napját kezdve mindenik szám két hasábjára mulaszthatatlanul jogi cikkeket közlenni, teljes eröm szerint igyekezendek, hogy az ily természetű közlemények a lap érdekességét eszközöljék, becsét emeljék.

Modorom változhatatlanul az eddigi marad, miután azt hiszem, hogy bármely hirlap legbecsesebb, legajánlóbb színezete a „humanitás.“

Lapunkat az által is érdekelté igyekezendünk tenni az olvasó közönségre nézve, hogy a királyi tábla és helyi országos királyi törvényszék által ellátandó ügyeket kellő időben közlendem.

S hogy a hasznost a kedvessel is vegyítsük a lap tárczája, azon kívül, hogy az év folyamán át a már egy pár szám tárczájában közlött mutatóvannal ismertetett munkámat egészen adandom, az „Independance Belge“ utáni „Ismeretlen“ bevégezésével, a legválogatottabb cikkekkal fűszerezendjük tárczáinkat.

Maros-Vásárhelyt, december 23-án 1872.

Dobolyi Sándor,

felelős szerkesztő.

Kiadói szó.

A lefolyt év bátorítja alóírtat a „Székely Hirlap“ kiadását a jövő 1873-dik évre is elvállalni. S midőn, mint ilyen, tudatja a t. cz. közönséggel, hogy a tisztelt Jogász-egylet minden tagja a lapot a következő egész évre díj nélkül kapandja, akkor egyszersmind reméli a vállalkozó: a nagyra becsült olvasó közönségnek azíránti meggyőződésével találkozhatni, hogy nem a nagy nyereség utáni kapkodás volt ezen vállalat főrugója.

Legfőbb óhaja levén kiadónak, a t. cz. előfizetők meglegedést kiérdemelni, birni, ily célra a lap szétküldésében, kézbesítésében teljes szigorral és pontossággal fog eljárni. A legjobb akarattal szembe is netalán felmerülhető hiány esetében szükségelt felszólalások a kiadó könyvkereskedéshez intézendők.

Megjelenik a „Székely Hirlap“ hetenkint kétszer: szerdán és szombaton reggel egy egész iven, három hasábján.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 forint. Évnyegyedre 1 frt 50 kr. o. é.

A jogász-egylet tagjai a lapot egész éven át díj nélkül kapandják.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhelyt, 1872. december 23-án,

teljes tisztelettel

Wittich J. könyvkereskedése

lapkiadó.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Maros-Vásárhely decz. 31.

Multa feruut anni venientes comoda secum;
Multa recedentes adimunt.

Horac. Ars poet.

Az év utolsó napját éljük. Ennek letűntével ismét eltemetünk egy évet. Annak, kirendeltetését felfogja, s az időt kellőleg méltányolni, becsülni tudja, annak egy év elhunytá felette komoly gondolatok themája, kivált akkor ha azon való- ságra is rágondol, hogy ugyanakkoregy nagy lépés- sel közeledett a sirhoz, a földi lét végpontjához.

Nem czélunk, ez uttal se, komor, sötét gondolatokkal jelölni a végperceit élő évelhunytát. Az úgy is márqnirozva hagyja magát, bár kinél is, jó a vagy rossz nyomokban, s egyedül az sze- rencsés — ha hogy véletlenül olyan is találko- zik — a ki, ha a lejárt ösvényre visszakint „Yre- trouve par tout le vices combattues. — Les tra- ces du travail et celles de vertu.“ — A vétket mindenütt legyőzve letalálja, — s csak erény és munka nyomait számíla.

Hanem az ily számla, a lejárt év végén, ritka mint a fehér holló. Mert hiszen az ma is ép úgy van, miként azt ezelőtt szinte két évezreddel a római nagy költő megírta: „Nemo sine vitüs, op- timus ille, qui minimis urgetur.“ — Bűn nélkül senki sincs; legjobb ember az, kit legkevesebb bűn terhel.

Mi ez alkalmoszerű perczben az elhalt év hagyatékát akarjuk, azon szük körhöz, melyben mozgunk, alkalmazottan leltározni.

Kezdjük a rövidre szoritandó leltározást ott hol a polgári kötelesség s honfui illem paran- csolják.

A magyarhoni országgyűlés a legleverőbb s szerintünk szinte soha nem expialható eljárással jelölte az 1872-ik évet. Az a mód, melylyel az országgyűlési kisebbség a többséget teendőiben paralyálta, a sok tekintetben hátramaradt nem- zetre nézve örökre gyászos betűkkel leend feljegyezve, s az ezen évi hagyatéokra, mint káros passivitas fog nehezülni.

Adjon isten e részben sokkal, de sokkal jobb új évet az édes hazának.

A kormányváltozás is, úgy a mint az elő lett idézve, nem tartozik a lefolyt év üdvös utussai sorába, s a hagyatéknak se teszi legke- vésbé se értékes részét. Az említett kormányvál- tozás főleg azért tűnik fel kellemetlen színben, mert annak rugójával lehetlen egyebet találni, mint a szeretet hiányát s az irigységet. Kár, mulasztás, incapacitas, még a rosszakarát által se volt fel- mutatható. Ezen eljárás se szineli a lefolyt évet kedvezőleg, sőt a mennyiben a bennső oknélküli versengés, egyenetlenség színét hordja magán, me- legen óhajtandóvá teszi, hogy ha a lejárt év ezt magával vitte, az ujéév hozza meg magával aján- dékul az eléggé nem értékesíthető kölcsönös tü- relmet és — szeretetet. Az emberek sehogy se akarják érezni és érteni, hogy egyedül és ki- rekesztőleg a szeretet az, melynek művei, mint örökre boldogító nyomok, tündöklő s legneme- sebben jutalmazó jegyekben, hálás emlékekben jelzik az évet.

Fájdalom! Magyarhon országgzülése, ha a lefolyt évre visszapillant, ott nem találja a munka és szeretet szükségelt nyomait.

Adjon isten hát e részen is a multnál jobb újévet!

Ha már saját házunk előtt kívánunk takarítani, akkor is, az elhalt év hagyatékára vonatkozólag, nem vigasztalót találunk.

A Székelyföldön, az ős derék székely nemzet ezelőtt egy évvel, mint egy test, úgy állt az 1867-dik évi XII-ik alaptörvény mellett. És ma? — Egyedül Marosszék maradt hív és következetes közjogi elveihez.

Ha azok, a kik a most felidézett alaptörvényezikktől eltávoztak, tudnának annál egy jobbat, a nemzet jólléte eszközzésére, fenntartására biztosabb törvényt előmutatni vagy megteremteni, akkor a hitvátoztatók eljárásuk ellen nem lenne, nem lehetne legkisebb szavunk se. De akkor, midőn a felidézett t.-czikk üdvös voltát a tapasztalat, az életiskolája igazolja, midőn látjuk, hogy a nemzet annak alapján, a hatalmas külvilággal szembe, ép azáltal elismert nagy tekintet s elfogadott befolyást vivott ki; midőn naponta és naponként tapasztaljuk, hogy önfentartásunk biztonságát s önállásunk megtámadhatlanságát főleg azon az alapon létesült őszinte összeköttetés eszközli; midőn igazán érezzük, hogy az annyira életfeltételező t.-czikk létrejötté óta ép úgy erkölcsi, mint anyagi hitelünk óriási alakot öltött, akkor nem lehet eléggé bámulnunk és fájlalnunk a Székelyföldön egy — és pedig a lefolyt — év alatt bekövetkezett közjogi változást. — Mily szomoruan colorirozza ez a lehanyatlott év hagyatékát!

Ép azért mert ezen felette fontos változásnak a szinteserelőkre vonatkozó káros oldalát kellőleg fell fogjuk, a jövő 1873-ik év folytán többször fogunk ezen tárgyra visszatérni, s meggyőződésből folyó nézeteinket, szívünkön jártatva le azokat, e lapok hasábjain elmondandjuk azon hit kíséretében, hogy az értelmes székely nemzet kétségen kívül elismerendi és méltányolandja azon igazságot: „In senibus est consilium.“ Mi elvégre is, egyebet nem óhajtunk, mint, hogy a nemes székely nemzet, a „juvenile consilium“ paradoxumait, melyek

által magát félrevezettetni engedte, éretten és komolyan hasonlítsa össze a „senile consilium“ által felmutatandó érett gyümölcsökkel; s akkor válasszon izlése szerint.

A választás nagyon könnyű leendő.

Maros Vásárhely se egész meglegedetten tekinthet vissza a lefolyt évre, miután pénzügyi állása azon kedvetlen helyzetben jött, hogy a jövőnek Deficittel néz elébe. Nagyönis komolyan figyelmeztetjük az illető előjáróságot, hogy ez a város, daczára annak, hogy a jeleninél sokkal kisebb jövedelem felett rendelkezett, de ez az ominosus deficit szó most csuszott be legelőbb pénzkezelési szótárába. Jó lesz a jövő évben kitörölni. A mult év szolgáljon e tekintetben a kiadás és bevétel arányosítására nézve oktatásul. Mikor II. Katalin, a minden oroszok hirneves ezárnője, gróf Torrenot, a spanyol biradalom azon időbeli pézügyvezetőjét kérdezte, hogyan volt az lehetséges, hogy temérdek kiadásai mellett a kölcsönt kikerülte? Mindig számoltam magammal. Enyit és egy szóval se többet, felelt a jeles és lelkiismeretes financier.

Jó lesz újévi ajándokul ezt a gyakorlati szerencsés szabályt elsajátítani.

És mi, a hiven elősorolt hiányai mellett is a mult év hagyatékainak, még se tudjuk osztani a mi kedves bajtársunk és barátunk Urváry Lajosnak a „Pesti Napló“ folyó hó 28-iki reggeli száma vezércikkében elég elkeseredettséggel elősorolt aggályait. Mi azt hisszük, hogy az a magas közjogi elv, mely a Deák-párt lobogójául szolgál, mindég elegendő varázserővel bírand a népben és képviselőházban a szükséges többséget megszerezni. Aztán egy oly minden tekintetben cultus embernek minő Ujvári Lajos barátunk, egy perczig se szabad felednie azon felette szerencsés és döntő körülményt, hogy az 1867-évi XII. czikekben sanctionált elv a legmagasabb firma alatt áll a — gondviselés védpaizsa alatt, melyen a pokol minden ereje is meg semmisül.

Dobolyi Sándor.

Helyi dolgok.

— A karácsoni szent ünnep második napjaestvéljé két botrányos eset marquirozta. Az egyik, a nagyon is jelentékeny, Márkus Márk söresarnokában történt, hol a zártkörű multságát a városi polgárság miveltebb osz-

tálya mindkét nemű fiataljainak néhány erőhatalommal befört kisutczai tehetősebb ember nem csak megzavarta, hanem egészen feldulta. Az első rohamat a benlevő fiatal-ság visszaverte. A második rohamot is hasonló sors érte. Ekkor a kisutczai támadók kívülről kövekkel zúzták össze az ablakokat, mire a bennelevők a haszonbérlethez menekültek, az ostromlók pedig bevonulva, tükröket, világítókat, székeket, asztalokat, összetörve nem is tudjuk, hol végezték volna ha a felhívott rendőrség közbe nem vág s a koriphoeusok közül néhányat befogva, a többi széjel nem veri. Most a kir. ügyész Szilágyi Miklós intézkedése nyomán foly az erélyes nyomozás.

A másik verekedés a városon kívül Fischer pálinkakereskedése egyik nagyobb termében történt. Egy ittas katona hivatlan vendégként toladott a tánczoló földmivesek időtöltésébe. Megkapta, a mit meg érdemlett. Jól elverték s kihányták; mire a vigság is végét érte.

— Hallomás után írjuk, s így is örömmel, hogy városunkban a pesti mintára, gyorsírói egyeslet lenne alakulóban. Csak a polgáriasodás és mivelődés előmozdítására leendő nemes intézet irányulva. Mi várván várjuk a kedves vendég érkezését, s az alakulás minden mozzanatát gyorsan és hiven jutatandjuk a t. közönség tudására

V E G Y E S.

— A „Heti Krónika“ 51-ik számában „Különb tőlék“ rovata élén meglepőleg, — hogy ne mondjuk leverőleg tudatja, hogy „ez év végével megszűnik.“ — E derék heti lap egy rövid évi cyclusa alatt eleget tett arra, hogy szerkesztője emléket megörökítse. A mint az a lap szerkesztve volt, akár tartalmát, akár stíljét akár modorát tekintve, fényes pártfogásra volt jogosítva. — És az mégis kimaradt! — Körülbelől azért mert ingerlő, bántalmazó, gyanus szellemtől ment higgadt magatartása, s a sensations-hírek terjesztésére megvetéssel tekintő nemes természete nem találkozott elég számos komoly gondolkozású közönséggel.

— A „Figyelő“ előfizetési felhívása a harmadévi folyamra csak örömmel lepett meg minket. Irodalmunk egyik kiváló gyöngye ez. Bármelyik számát lapozzuk át a mivel kritikai lapnak, s abból a régibb vagy újabb korbali irodalom és szép művészet, mely belátással, finom izléssel és tiszta akarattal összeállított ismertetéseit olvassuk, lehetlen melegen nem óhajtanunk a „Figyelő“ nagymérvbeni pártoltatását. Bizony szerintünk, „magnae mollis erat“ e lap érdemtelen szerkesztőjének odáig minősíteni magát, hogy gondosan szerkesztett lapja a feledhetlen emlékü Bajza „Kritikai lapjait“ juttassa eszünkbe.

— Amerikában, ha ugyan hinni lehet az odavaló lapok ujdonságainak, jelenleg oly derekaljakat készítenek, melyek óraszerkezettel vannak ellátva. Este felhúzzák, s a mutatót arra az órára igazítják, melyen az illető

sam? Egyedül öntől függ, hogy az, a mit irtam, megvalósuljon.

— Nem, teljességgel nem, felel Francine. Egyily dolog megérdemli, hogy arról az ember más alkalommal gondolkodjon, mint séta közben. Irja ön oda mind ketőnk nevét oly közel egymáshoz miként önnek tetszik, csak elkülönítve.

Vaclair ur engedelmeskedett, de sohajtva. — Én sajnálom, hogy ennek így kell megtörténnie a mit én tettem, az a véletlen sngallata volt és pedig a legjobb, mert én annak tudtomon kívül engedelmeskedtem.

Sernay asszony nem felelt; ő leindult a hoszu lejtőn, mely a partfelé vezetett. Két orczája mind két földi eper oly szépen nézett ki. A csoportozatok rendezése eredménye lőn, hogy ők visszatértökbe csak ketten ültek egy kised sajkába, melynek kormányos a egy erős tenge-rész volt. A szél a nagy tengerről jött, s a sajka Hendaye felé vitorlázott, a hoya irányult a kiszállás, hogy osztán szekérre ülhessenek. A hajocska a habokon lebegve s a dagály által kellemesen hordoztatva, éles orrával a vizet hasította, borzadalmas barazdákat hagyva maga után a hullámokban. A homály be, ált a habok nyargaltak phosphor szerű fényelvilágítva. Egy a láthatár méjéből jövő halvány világosság huzódott el. A hajos a kormány rudat tartva kezeibe, halk hangal egy bászka dalt énekelte. Egy kis padon ülve, s tőlük a széltől felfújt fátol által elkülönítve, Fernand és Francine magokat úgy tekintették, mintha csak magokra lennének Előttük a szomszéd parton világító pontok fényletek.

(Folyt. köv.)

T Á R C S A.

Az ismeretlen.

Az „Indépendance Belge“ után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

Egy nagy számból álló társaság által maga elébe vett kirándulás őket is Fontarabieba vitte, a hol egy a hadjárat által lerombolt város omladványai oly nyelven szóltak, mely a gondolkozó emberi ész a lefolyt századok feletti elmélkedésre terelte. Egy vezető, kivive őket a levetkeztetett falak és rideg utszak közül, hol a lerombolt épületek homlokzatára ágyugolyók fészkeltek be magokat, elvezette egy szétzuzott kastély romjaira, honnan a magas hegyekre s a nagy oceánra elragadó kilátás nyílt fel szemek előtt. A társaság elszéledt szerte széjjel, ide s tova. Ott lehet hallani a madarak sivitásait, melyekkel magokhoz hívták kicsinyeiket, melyek árnyékot kerestek a gesztenyefák lombjai közt. Francine egy összeroskadtt oszlopos kerítés omladványaira dült, mely egy szép fekvésű terrász körül volt felállítva. Fernand beérte ott őtet. Francine egyik ujjával hallgatótlag a kék tengerre mutatott, melynek tajtékzó hullámai a Pyrénusok fejr szirtjein törtek meg. A nap hanyatlóban volt; Vaclair ur egy jó darabig Francine mellett maradt, mindent de Francinet is nézve, és ez, ugya azt tette. A hanyatló világosság egy fénykoszorút képzett feje körül s hajfürtjein játszott, melyek csiszolt aranyként ragyogtak. Egy bennső boldogság kisugárzó fényre derengett szép arczáján.

Ajkai egy szelid mosoly következtében félig nyitva, epedő szinben tüntették fel a szép alakot. Egy könnyű szél fualata jóízűen játszott a nagy fekete csipke fátollal, melyet Francine fejére tűzött volt, s annak repkedő széleivel ép a Fernand ajkait értette, a ki a csipke fodrait megcsókolta, s a jószagu fátol illatát emedve szivta. E perczben boldog merengésében egy lépés kopogása zavarta meg, melyet a terrász kövecsezeténi járás idézett elő. Az az ember, a ki a lakatlan kastély körül örködött, előttök termett, elejökbe téve egy faragatlan durva tablán egy laistromot, melynek szegletei már csonkítva voltak, s melyre az útasok szokták feljegyezni neveiket. Ez volt a szegény ör sovány jövedelme jobbacská része. Ily módon zavartatva csendességökben és merengéseikben, — melyeknek egyedüli tárgya a természet volt — Vaclair ur kapta az ör által félénken nyújtott elhasznált tollat, s oly helyzetbe tevő magát, mintha kötelessége lenne az elébe tett névsorozatba írni. Sernay asszony is elhagyta figyelő, vizsgálódó állását, s Fernand mellett foglalt, fennálva helyet. Vaclair ur még ábrándjaiba mélyedve, szórakoztattan írta le e pár szót: Fernand et Francine de Vauc..., a mikor Francine őt indulatosan megragadja. — Mit tesz ön? mondja meg.

— Hát miért?

— Nézze csak! ön meggondolatlanságának én hordozom a súlyát, — mondá nevetve Francine, s mutatva neki tentától bepiskolt ujját. — Az ön tolla sebesen nyargalt, s nézze csak mibe kerül az embernek azt érinteni.

Fernand feléje fordult. Az figyelmetlenség volt, mondá ő, átlátom magam is; de lehetséges, hogy ebben a rögtönözésben több okosság és szellem volt, mint sok átgondolt elmélkedésben. Megendgedi-e ön, hogy folytas-

felkelni akar. Midőn a megszabott idő elérkezik, a derekalj egyik rugója felpattan, az alvót kilöki ágyából, maga a derekalj pedig a legszebb rendben összegombolyodik, hogy minden további huzodozásnak elejét vegye.

— **Hogy végzik ki a hercegnőket Siamban?** Nem rég négy hercegnőt fogtak el Siamban (Ázsia), kik ékszerlopással vannak vádolva. Ha bebizonyosodik, hogy bűnösök, úgy halálra ítéltetnek, és kivégeztetésük a siami törvények szerint a következő módon fog történni: a hóhér egy három lábú emelvényre vezeti őket fel, ott külön külön zsákba köti, és addig üti, míg lelküket kiadja, ezután a hullák zsákostól a vízbe dobhatnak. — Községes hallandó ily előkelő kivégeztetésben nem részesül.

— **Borzasztó halál.** Mult héten három böcsi ember a vasútvonalon ballagott haza a mályi pincéből, s épen a hidon mentek, midőn a nagy ködből kibontakozott a feljők robozó vonat, kettőnek még volt ideje a visszavonulásra, de a harmadik, kinek lába s feje társainál jobban meglehetett nehezede, a hid karjához lapulva várta rettentő sorsát. A vonatvezető észrevette ugyan a bűndás alakot a hidon, de a vonatot a közelségénél fogva lehetlen volt megállítani. A mozdony még csak szerencsésen haladt el az ember mellett, de az első kocsi mindjárt magával rántotta és izre-porrá szaggatta.

— **Az akadémia és püspöki kar.** Báró Eötvös az akadémia dísztermének illő festészeti dekorációját úgy tervezé, hogy a püspököket s nevezetesen az ujonnan kinevezetteket egyegy fresko költségeinek fedezésére akarta felkérni. Báró Eötvös e terv valóztatására Horváth Mihályt kérte fel, ki e tárgyban tett előmunkálatokat, midőn Eötvös halálával e dolog egyelőre abban maradt. — Ujabban azonban Horváth Mihály ismét fölkarolta ez eszmét, s közölte azt Haynald érsekkel, ki a torvet melegen pártolá. Horváth Mihály erre a püspök urakat levélben szólítá fel akadozásra, s a telhívásnak eddig is szép sikere volt. Az akadémia dísztermébe nyolcz fresco van tervezve, melyek a magyar művelődés főbb mozzanatait tüntetnék elő. Egy-egy fresko 1500 frtba kerülne. Az első, ki az áldozatot meghozá, Haynald érsek. — A művészetpártolók érsek az 1500 forintot átadta Horvát Mihálynak, ki ez összeget egyelőre a magyar földintézetnél helyezé el. Továbbá ajándékoztak még: 1) a hercegprimás, 2) Samassa püspök, 3) Ipolyi püspök, 4) Peitler püspök. Így tehát öt fresko biztosítva van, sőt miután b. Sina Simon régebben az akadémiai terem díszítésére 3000 forintot adományozott, ha ez összeg is a freskokra fordítható, hét kép már biztosítottnak tekinthető. A freskók hazai művészek munkái lesznek; a terem összes díszítése pedig valószínűleg de Pauli hires olasz művész terve szerint készülné, ki Berlinben és Stocholmban nem rég a legnevezetesebb díszítési műveket végezte.

— **Marosszéken** egyszerre négy falvában ütött ki az életveszélyes Dyptheritis ronesoló torok lob. — Az erélyes igazgatóság azonnal hozzá látott a gyors gyógyítási mód előterjesztéséhez s a veszély terjedést fentartoztatására szükségelt elzárásához a ragály által megtámadott falvaknak.

— **A fővárosi rendőrségi törvényjavaslat jogi oldalainak megvitatása** végett az érdekelt minisztériumok részéről kiküldött enquete f. hó 18-án tartá első ülését melyben Ribáry József belügyminiszteri tanácsos, általunk már említett munkálatát terjeszté elő. Dr. Brennerberg Mór belügyminiszteri osztálytanácsos azonnal a munkálat pontonkinti tárgyalásába kívánt becsátkozni Csenegehy Károly igazságügyminiszteri államtitkár azonban, az érdemleges tárgyalás előtt a módosított javaslatot gondosan áttanulmányozni kívánván, az enquete a legközelebbi ülés egybehívását az államtitkár elhatározásától tette függővé.

— **Egy nyíregyházi polgárleány** megrendítő bűnös cselekményt követett a mult héten. Ujdonszülött gyermekét ugyanis a szeméthalomban ásta. Egy kutyája azonban a bűnös tényt napvilágra hozta, mennyiben rájövén az elásott hullára, azt kikaparta, szájában vette és úgy vitte végig Nyíregyháza utcáin; mignem elvitték tőle és rendőri elbánás alá került. A vétkes anya szülési szenvedéseire tekintetből még szabadon fekszik szülői házában.

— **Szerelmi gyilkos.** A mult héten történt. — Egy cipész legény szerelmes főnöke csinos leányába. Azonban meg kelle győződnie, hogy a leány szülei soha sem fognak beleegyezésüket adni e viszonyhoz; s e tudat a szerelmes fiatal ember lelkén oly erőt vett, hogy elment a boltba, vett egy másfél forinton mordályt, kerített egy töltést egyetlen kápszlival. Ekkor elment a leányhoz, — és reá lőtt, hogy ha övé nem, — senkié se lehessen. De a kápszli rosz volt, a mordály nem sült el az ifju most eltávozott s kevés idő múlva új kápszlival

jött vissza, s ismét a leányra lőtt. A fegyver most elszült, de szerencsére nem talált. Hanem a lövésre a leány szülei bejöttek a szobába s a szerelmi dráma további gyilkos fejlődését megakadályozták. A kétségbeeset ifju fogva van.

— **Gyilkosság** féltékenységből. Lugoson egy iszonyu gyilkosság nagy sensációt okozott, Nemrég egy szimadia, ki nejét féltékenységből megölte, kiszabadultj börtönéből. Nemsokára kiszabadulása után megismerkedett egy fiatal özvegygyel és csakhamar el is jegyezte. Az új viszonyban azonban ismét elragadta átkos szenvedélye és hűtlennek gyanítván kedvesét, e hó 24-én rárontott és egy hosszú késsel tíz mély szurást ejtett a szerencsétlenre. A nő pár perc múlva meghalt sebeiben, a gyilkos pedig megszökött.

— **A eselédképző-egylet** decz. 15 én d. u. 4 órakor a városház termében osztotta szét a jutalmakat az arra érdemes eselédok között, az egyleti elnök, több választmányi tag és számos közönség jelenlétében. Glatzné mint elnök rövid szavakkal üdvözlé az összegyűlteket és tudatá velők összegyűjtövelők czélját, mire Királyi Pál, mint az egylet tiszteletbeli tagja, hosszabb beszédet tartott, melyben az egylet jótékony irányát fejtegeti. Beszéde végeztével a titkár jutalmazandók neveit felolvastván, azoknak egyenként átadta jutalmakat. Jutalomban részesült kilencz nőcseléd, kik mind hosszú időt töltettek uraiknál. Glatz elnök a jutalmazottakhoz igen szíves szavakat intézett, melyben hangsúlyozá, hogy az egylet védelme alatt álló eselédok minden körülmények között az egylethez fordulhatnak.

Legujabb posta.

— Berlin dec. 28. A „Norddeutsche Zeitung“ nagyon élesen taglalja a pápa legközelebbi allocutióját s szóról szóra ezt mondja: „A pápának Némethon, a császár és német kormányra vonatkozólag mondott cynicus szavai visszatörletlen nem maradhatnak, demagogusi ékeszólással használ a katholika anyaszentegyház feje kicsinylő szavakat (Schmähworte,) melyeket egy Souverainnek csak szégyenlenie kellene a hozzá hasonlókkal szembe, s nem pirul vallásos hivatásával a felsőség halatlan módoni lealázására visszaélni, egy oly colossalis kiüfletlenség (Unverschämtheit) által előidézett orkölcsi boszankodásnak csendesítése, csak is azon elodázhatlan szükségességben fekszik, hogy törvényhozásunk utján halaszthatatlanul határvonal fog húzatni az állam és egyház közt. (Ungarischer Lloyd nró. 301. 1872.

— Róma, dec. 27. A pápa tegnap fogadta a karácsoni ünnep alkalmából, a diplomáciai testület egy részét.

A „La voce della veritá, egy hirt említ fel, mely szerint frankhonnak a szentszéknél levő követé, gróf Burgoing. egy a grófnak becsületére váló indokból beadta volna lemondását. Némelyek még azt állítják, hogy a gróf ismételte volna visszahívataása iránti kérését, miután az azt előidézett ok még megszüntetve nem lett.

— Kézdi Vásárhely, dec. 28. Bereczk törvényhatóságban a szervezés Lázár főispán tapintatos elnöklete alatt, szép rendben történt. Magyarok, románok egyetértve választottak, s választás után lakomat adtak a főispán s az új tisztviselők tiszteletére,

— Berlin, dec. 28. A „Spen Zeit: a pápa utóbbi allocutiója alkalmából ezeket mondja:“ Egész sora a súlyos sértegetésnek, melyeket a pápa a német biradalom és császár arcához merészkedett vágni, s ennek alig lehet mását találni a modern történelemben. Benedetti szemtelensége a királyljal szembe, az allocutio által nagyon tulszárnyaltatott. A német nemzetiégi érzületet megtagadni, mint akkor Frankhonnal szembe, a mire ma a császár felhivatik, nagyobb méltatlanság lenne, mint az emsi merénylet volt.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében 1872 év december hó 30-án és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

(Folyt. és vége.)

III. Tanács bűnűekben

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Tóth József e. becsület sértés i., Khun Ádám ellen, becs. i., Faur Károly e. testi bizt. e. kih. i., Kerschner János e. testi bizt. e. kh. i., Diák János s t. e. becs. bizt. e. kh. i., Kalika Dumitru, Kast Gyirkó s t., Gal József

e. test. bizt. e. kh. i., Monoki Istvánné e. tulajd. bizt. e. kh. i., Fase Tenaszic e. testi bizt. e. kh. i., Pasku György e. testi bizt. e. kh. i., Popu Nikulicza e. vagyonbiztonság i., Simion Plecatu e. vagyonbiztonság i., Vitéz Juon e. testi biztonság e. kh. i., Pál Jankó e. becs. bizt. elleni kihágás iránt.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalfy Gábor k. t. r. bíró által.

Nagy János b. Radák Istvánné e. egy beltelek s tartozmányai megváltása s visszaadása i., Szamosujvár városi közönség s t. Ördögös füresi volt urb. e. erdő s legelő szabál, i., Dávid Todor a lupuj lovag Bakó Károly e. urb. fekvősége kibocsátása i., balászfalvi érseki uradalom százpataki volt urbéresek ellen közlegelő s hely elkülöltése iránt.

Gruz István k. t. p. bíró által.

Meregyói közbirtokosság odavaló volt urbéresek s t. e. erdő tulajdon iránt, Tatár Izsák lovag Bakó Károly e. urb. telek állomány visszaadása i.

Jegyzéke

m.-vásárhelyi kir. törvényszéknél 1872. évi decz. 24-én nyilvános ülésben előadandó ügydaraboknak.

Polgári ügyek.

Előadó k. t. b. Fekete Károly által.

Eisen Izidornak Nagy Sámuel e. 312 frt i. váltó ügye. Csiki Lázár és fia Tamási Mihályné e. 12 forin i. váltó ügye, Fürst Annának Stupiczki Béla e. 273 frt 75 kr. i. váltó ügye. Csiki Istvánnak Simai László e. 103 frt 46 kr. i. csődnyitási kérdés.

Előadó Fogarasi Dániel k. t. bíró.

Kömüves Pálnak Butalan János e. ingok és ingatlanok kiadása i. per. Toth Anna és t. Tóth Pál és György e. osztályos pere Nyicula Máriskó és társ Nyikula Jánosné e. örökszerződés érvénytelenítése i. Szöcs József-nének Petru Popa e. zálogos fekvő kibocsátása i. llyés Istvánnak gr. Bethlen János e. 367. frt. 50 kr. visszahelyezés i. p. Boér Teréz s t. Madaras Katalin és Boér János e. ingók végrehajtás alóli kiadása.

Előadó k. t. b. Tibáld Mihály által.

B. Rottental Henriknek Kovács János e. számadásos pere Sepsí Domokosnak Sepsí Anna e. főeskü letétele i. Román Juonnak Szokol János e. 601 $\frac{1}{2}$, öl szántó hely i. p. Mása Sándornak a balai g. cath. egyh. i. p. Ambrus Józsefnek Szabó Rózsalia e. ingók i.

Urbéri ügyek.

Előadó k. t. r. b. Gyárfás József által. Wernescher Mártonnak Demján Simon Mihály e. özv. Cserei Mihálynéknak Szöcsán Vaszi Juonné e. Ugyanannak Bére György b. Bálintitt Józsefnek Szántó Ferencz e.

Bécsi tőzsdei árkelet

(december 31.)

5% metallique	66.05
5% nemz. államkölesön	70.10
1860. államkötvény	103.50
Bankrészvénny	979.—
Hitelrészvénny	336.—
London	108.75
Ezüst	107.—
Arany	5.20
Napoleon arany	8.66
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	80.—
„ „ „ temesi	79.—
„ „ „ erdélyi	77.—
„ „ „ horvát-slavon	—.—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

(23)

9—12

Vizsgáljatok meg mindent s tartsátok meg a jót!

Számtalan esetben jönnek bizonyított s orvosi tekintélyek és magánosok tanusítványai által kitüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyóvénnyedve.

Leghathatósb szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számarhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva.

Egy eredeti üvegtégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller övbalsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. április 8-áról a növényország leghasznosabb nemeiből a legszorgalmasabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitűnőleg ösmerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorbaj, vérhas, puffadás és kólikafájdalmak ellen.

Ezen kívül leghathatósb és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen.

Egy eredeti, horgony-kupakkal, pecsét- és használati utasítással 3 nyelven ellátott üveg ára 1 frt 50 kr. Egy kisebb üveg 80 kr. o. é.

Maros-Vásárhelytől valódi minőségben csak Bucher Miksánál kaphatók. Szászvároson: Rukert C. gyógyszerésznél. Gyula-Fehérvárt: Boos C.-nál. Csikszereida: Winkler E.-nél. Déesen: Krémer Jánosnál. Gy.-Szt-Miklóson: Frölich E.-nél. Kézdi-Vásárhelytől Lukács F.-nél. Nagy-Enyeden: Horváth F.-nél S.-Szt-Györgyön: Guták és társánál.

(33)

5—6

Író-papirosak

kaphatók
jutányos áráért

Wittich József

ujjonnan berendezett könyv- és papirkereskedésében
Maros-Vásárhelytől.

Legfinomabb vastag levélpapír 100 db 8° 1 ft 80 kr.
Finom közep vastagságú 100 „ 8° 1 „ 50 kr.
Közönségesebb fehér és kékes 100 „ — „ 90 „

Különbféle színű, víznyomatos 25 „ — „ 25 „

Többféle nagyságú és minőségű levélorítékok:

100 db 40, 50, 60, 80 kr. — 1 ft — kr. 1 ft 50 kr

1 kötés finom írópapiros 4 „ 50 „ 4 „ — „

1 „ jó, szép fehér papír 3 „ 80 „ 3 „ 60 „

1 „ közönségesebb papír 3 „ 50 „ 3 „ 40 „

Görgényi papiros mindenféle nagyságban gyári árban.

Mindenféle nagyságú és finomságú

RAJZPAPIROK

ive 5 krajczártól egész 40 krig.

Másoló-papirok, mérnökszegek,

Faber- és Hartmuth-féle fekete- és színes író-
nok, különféle író- és rajz-aczeltollak nagyvá-
lasztékban, s minden egyéb író- és rajzeszközök.

jutányos áráért.

Uj naptárak 1873-ra.

Ugyancsak Wittich József könyvkereske-
désében Maros-Vásárhelytől kapható:

kolozsmegye-gyalui egyesbirája

által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és
kezelése tárgyában

mintákkal

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

(18)

13—*

Wittich József könyvkereskedésében

M.-Vásárhelytől kapható:

Községi közigazgatás vagyonkezelés és számadások kézikönyve.

Irta: **Till Antal.**

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől,
a jegyzői szigorlatra készülőknek
ajánlva.

(28)

6—6

Uj naptárak 1873-ra.

Kaphatók Wittich J. könyvkereskedésében
Maros-Vásárhelytől.

Athenaeum nagy képes naptára. Tiszti-czimtá-

ral. Ára 1 frt.

do. kis képes naptár 50 kr.

Magyar Polgár nagy naptára 1873. Ára 1 frt.
Olcsó nép-naptára 1873. Szerkeszti K. Papp
Miklós. Ára 60 kr.

Falusi gazda naptára 1873. Szerkeszti dr. Far-
kas Mihály. IX. évfolyam. Ára 80 kr.

Kossuth naptár 1873. Szerkeszti Honfi Tiha-
mér. III-dik évfolyam. Ára 40 kr.

A nép zászlója naptára 1873. A magyar nép
számára. Szerkeszti Áldor Imre.

Balpárti nép-naptár 1873. Balpárti polgártársai
számára szerkeszti Vasgyuró Tamás. III.
évfolyam. Ára 50 kr.

Lidércz naptár 1873. XII. évi folyam. Ára 60 kr.

Istvánbácsi naptára 1873. Alapítá Májer Ist-
ván. XVIII. évi folyam. Ára 50 kr.

Protestáns új képes naptára 1873. Szerkesz-
tette Dömötör János. Új folyam. Első év
Ára 50 kr.

Magyar nők naptára 1873. Szerkeszti Beniczky
Irma. V-dik évfolyam. Ára 60 kr.

Barátfülek naptára 1873. Szerkeszti Papra-
morgó. Harmadik évfolyam. Ára 50 kr.
Ugyanaz, bővített kiadás, függelékek: Ma-
gyarország teendői a csalhatatlanság kimondása
után. Ára 80 kr.

Csodabogár naptár 1873. Tele írta s pingálta
Bogarász K. kukk. Ára 60 kr.

Csalhatatlansági naptár 1873. Humoristikus-
képekkel. Ára 50 kr.

Hölgyek-naptára 1873. Diszes vászonkötésben.
Ára 1 frt. 60 kr.

Jegyzék-napló ügyvédek és bírák számára. Szer-
keszti Schnierer Gyula. Ára keményen kötve
1 frt 20 kr.

Gazdasági zseb-naptár 1873. Szerkeszti Godó-
lányi Antal. Ára 12 havi-jegyzettel 2 frt.

Közhasznu erdély képes naptár 1873. Ára 26 kr.

Székely naptár 1873. Ára 25 kr.

(4)

28—*

Legújabb törvényke- zési munkák.

Kaphatók Wittich J. könyvkereskedésében
Maros-Vásárhelytől.

Az 1872. évi Törvények gyűjteménye.

8-adrét I. füzet ára 60 kr.

Kézikönyv a
BÍRÓSÁGI VÉGREHAJTÓK
számára

írta: dr. Dárdai Sándor, ára 2 frt.

SZABÁLYRENDELET

az irodai szükségletek fedezése, az
irodai átalános kezelése és az erről
vezetendő számadás tárgyában.

Szabályrendelet,

a bünvádi eljárási költségek meghatározása
tárgyában, ára 50 kr.

Az új vadásztörvény

függelékül állandó vadásznaptárral, ára 40 kr

AZ ÚJ IPARTÖRVÉNY

ára 30 kr.

Az új.

Szolgabirói hivatal

kézikönyve

megyei tisztviselők, ügyvédek, jegyzők, és
községi előljárók használatára.

ára 2 frt.

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr.

Utasítás

A véderőről szóló

1868. XL. törvényezikk végrehajtása tárgyában
1 frt 40 kr.

Utasítás

Katonai szolgálati viszonyok
körül 80 kr.

1871. XVIII. törvényezikk

a községek rendezéséről
40 kr.

Helység-névtár.

Erdély községeinek betűrendes névtára,
ára 1 frt 50 kr.